

KRZYCZĄCE ORŁY W NORMANDII

MICHAŁ SITARSKI

Celowniczy LMG (Light Machine Gun) M1919A4

Żołnierz ma na głowie hełm M1 [1] przerobiony na wersję spadochronową (przez zastosowanie innej niż standardowa wkładki z dodatkowymi paskami) pokryty siatką maskującą z wplecionymi strzępkami juty. Ubrany jest w mundur spadochroniarski M42 (Jump Suit, Reinforced M1942) [2,3] ze wzmocnieniami na łokciach i kolanach oraz naszywką dywizji na lewym rękawie i oznaczeniem stopnia sierżanta technicznego (Technician Fourth Grade – T/4) malowanym przez szablon. Na nogach ma buty skoczka [4], tzw. Corcorany (Boots, Jumper, Parachute M1941), jego dłonie chronią rękawiczki z końskiej skóry (Gloves M1938) [5]. Pod szyją ma zawiązaną chustę wyciętą z czaszy spadochronu [6], chroniącą przed obtarciami. Oporządzenie stanowią: szelki (Field Suspenders M1936) z filcowymi podkładkami [7], pas główny (Pistol Belt M1936) [8], ładownica na magazynki do pistoletu (Pocket, Magazine M1912) [9], ładownice uniwersalne na magazynki do karabinka (Pocket, Magazine Cal .30 M1 Carbine or Rifle) [10], pokrowiec z opatrunkiem (Pouch, First-aid Packet M1942) [11], maska p-gaz. w gumowanym pokrowcu (Assault Gas Mask M5 in M7 carrier) [12], bandolier na magazynki do karabinka (Cotton Bandoleer) [14], manierka z kubkiem w pokrowcu (Canteen M1942, Cup M1910, Canteen Cover M1910) [15], kilof w pokrowcu (Pick –Mattock M1910 in Carrier) [16], wycior w pokrowcu (Case, Clearing Rod M1) [17] oraz chlebak (Field Bag M1936) [21] z włożoną pod klapę płachtą namiotową (Tent, Half Shelter) [22]. Na prawym ramieniu spadochroniarza znajduje się detektor gazu (Gas Detector) [19]. Uzbrojenie stanowią: karabin maszynowy M1919A4 [18], karabinek samopowtarzalny M1A1 [20], pistolet Colt M1911A1 w kaburze M7 (Pistol Holster M7) [13] oraz granat ręczny (Grenade, Hand MkII) we wczesnym malowaniu [23].

A. Helm spadochronowy M1 [1] różnił się od używanego w wojskach lądowych głównie innymi paskami (Webbing) we wkładce fibrowej helmu (Liner). Był on wyposażony w dodatkowe paski „A” (A-yokes) do których mocowano skórzany podbródek (Leather Chincup). Podbródkowy pasek parciański był nieco dłuższy i zakończony zatrzaskami którymi przypinało się helm do wkładki. W użyciu były dwa rodzaje hełmów: M2 „D-bale” i M1C. Mimo produkcji hełmów M2 ponad 30% hełmów używanych przez spadochroniarzy stanowiły hełmy M1 ze stałymi uszami do mocowania paska parciańskiego (Fixed Bale). **B.** Większość ówczesnie używanych ładownic i pokrowców [9], [10], [11] zapinane było na tzw. „wciśnij kropkę” (Pull-The-Dot) – do odpięcia należało wcisnąć wystającą okragłą główkę zatrzasku i podnieść klapkę. W pasie głównym [8] wykonane są, na całej długości, trzy rzędy otworów służących do regulacji długości (środkowy rząd) oraz mocowania elementów wyposażenia (dwa skrajne). **C.** Buty skoczka – tzw. Corcorany [4], których potoczna nazwa pochodzi od nazwy jednej z produkujących je firm. Do łydki spadochroniarza przytroczony jest nóż bojowy (Trench Knife M3) [24] w skórzanej pochwie (Scabbard M6). Na niej jest umocowany opatrunek spadochronowy (Paraschute First Aid Packet) [25]. Powyżej, na parciańskim troku pod kolanem umieszczony jest kompas (Compass Lensatic) w pokrowcu (Case, Carrying Compass) [26]. **D.** Na zdjęciu dobrze widoczny sposób mocowania elementów wyposażenia do pasa głównego za pomocą haków. **E.** Magazynki do „szybkiego użycia” do karabinka M1A1 [20] często przenoszono w ładownicy [10] wsuniętej na składaną kolbę.

Kapral piechoty spadochronowej

Żołnierz ma na głowie hełm spadochronowy w wersji M2 (M2 steel helmet) [1], ubrany jest w mundur M42 (Jump Suit, Reinforced M1942) [2,3] ze wzmocnieniami na łokciach i kolanach oraz naszywką dywizji na lewym rękawie i oznaczeniem stopnia kaprała (Corporal), zmodyfikowanym przez doszycie na lewym rękawie dodatkowej kieszeni, na rękę kompas (Plastic Compass, Wrist, Liquid Filled) [22]. Na nogi ma założone buty skoczka [4], tzw. Corcorany (Boots, Jumper, Parachute M1941), jego dłonie chronią rękawiczki z końskiej skóry (Gloves M1938) [5]. Pod szyją ma zawiązaną chustę wyciętą z czaszy spadochronu [6], chroniącą przed obtarciami. Oporządzenie stanowią: szelki (Field Suspenders M1936) z filcowymi podkładkami [7], pas amunicyjny (Belt, Cartridge M1923) na 10 ładowników do karabinu M1 Garand [8], pokrowiec z opatrunkiem (Pouch, First-aid Packet M1942) [9], lina spadochronowa (Rope, Parachutist) [10] – miała służyć do pokonywania stromych ścianek, drzew, etc., bandolier na ładowniki do karabinu (Cotton Bandoleer) [11], opatrunek spadochronowy (Parachute First Aid Packet) [12], maska p-gaz. w gumowanym pokrowcu (Assault Gas Mask M5 in M7 carrier) [13], torba amunicyjna M1 (Ammunition Bag M1) [15] przerobiona przez doszycie pasa nośnego, manierka z kubkiem w pokrowcu (Canteen M1942, Cup M1910, Canteen Cover M1910) [16], lornetka w skórzanym futerale (Case, Binoculars) [17], przypięty do szelek chlebak M1936 (Fidel Bag, Mussette Bag M1936) [18] oraz siekierka w pokrowcu (Axe Intrenching M 1910 and Carrier) [21]. Uzbrojenie stanowią: karabin samopowtarzalny M1 Garand (Rifle, Cal. 30 M1) [19], nóż bojowy M3 w pochwie M8 (Trench Knife M3 with M8 Scabbard) [20], granaty ręczne Mk II w późnym malowaniu [14] oraz bagniet M1 (Bayonet M1) w wersji krótkiej z 1943 roku [24].

Źródło fotografii: Michał Sitarski.

A. Żołnierze starali się zabierać maksymalnie dużo amunicji, stąd obwieszanie oporządzenia granatami MkII [14] oraz „upychanie” amunicji we wszystkich możliwych miejscach. Popularną praktyką było zawieszanie na szelkach ładowników z ośmioma nabojami do karabinu M1 [23] przeznaczonych do natychmiastowego użycia. **B.** Drobne wyposażenie spadochroniarza: rękawiczki (Gloves M1938) [5], opatrunek spadochronowy (Paraschute First Aid Packet) [12], nóż bojowy (Trench Knife M3) [24] w skórzanej pochwie (Scabbard M6) [27], kompas na rękę (Plastic Compass, Wist, Liquid Filled) [22], scyzoryk [28], „świerszcz” do sygnalizacji dźwiękowej (The Acme No. 470 Clicker) [29]. **C.** Szczegóły oporządzenia spadochroniarza: lina [10], maska p-gaz. W pokrowcu gumowym [13], chlebek przypięty do szelek [18], siekierka w pokrowcu [21], lornetka w futerale [17] oraz bagnet [26]. **D.** Szczegóły rękawiczek [5] oraz kompasu na rękę [22]. **E.** Latarka wykonana z tworzywa sztucznego z charakterystyczną, wygięta pod kątem prostym głowicą (flashlight TL122B) [25]. **F.** Szczegóły rękawiczek [5], opatrunku osobistego [12] oraz granatu [14].
Do zdjęć pozwali Tomasz Kulesza i Marek Wize z GRH 101 Airborne (<http://101airborne.pl/>)